

5. Ha a hajnal szárnyát venném, / És az égre emelkedném,
És elrepülnék nagy messze, / A külső tenger szélire,
Ott is meglelnél, Uram, engem, / Kezedet el nem kerülhetem.
6. Mondám, hogy tán sötétséggel / Bétakarózhatom éjjel.
Az sem lenne alkalmas, / Mert még az éj is világos,
Mely körülöm annyira fénylik, / Hogy nékem fényes napnak látszik.
7. Nálad ismeretes voltam / Előbb, hogynem formáltattam,
Még nem voltam, már ismertél, / És napjaimra tekintél,
Mik könyvedben voltak felírva, / Midőn még nem voltak formálva.
8. Mily drágák a te tanácsid, / Ha megnézem gondolatid,
Számptalan soknak találom, / Ha kimondani akarom;
A homoknál többnek találom, / Mely számtalan a tengerparton.
9. Vizsgálj meg, és jól próbálj meg, / Szívemet valóban nézd meg,
És lásd meg, hogy milyen vagyok! / Ha gonosz ösvényen járok,
És ha olyanak találsz engem, / Vezess a jó útra, Istenem!

” Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma! Számolgom, de több a homokszemeknél, és a végén is csak nálad vagyok... Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján! (Zsolt 139,17–18.23–24)